HERÄÄ SUOMI

SUOMEN KANSAN JÄRJESTÖN PÄÄ-ÄÄNENKANNATTAJA

N:o 19 — VASTAAVA TOIMITTAJA A. KALSTA — 1933

TORSTAI — LOKAKUUN 19 P:NÄ

Maataloutemme korkotaakka on nyt yli 3 kertaa suurempi kuin sen kannattavaisuus. — Teollisuutemme korkotaakka on nyt 2 1|2 kertaa suurempi kuin sen kannattavaisuus.

„Ilkka” ja Saksan maatalous.

Pettääkö lehti itseään vai Suomen talonpoikaa?

T. k. 10 p:nä kirjoitti »Ilkka» Saksan uusista maataloutta koskevista laeista ja otsikoi sen seuraavasti:

»Saksan talonpoika puetaan pakkopaitaan.
Maanviljelijä ei ole vapaa yrittäjä sanan tavallisessa mielessä, vaan Saksan kansan ravitsija.
Maataloustuotteiden tuotanto, myynti ja hinnat säännöstellään.»

»Ilkan» Saksan uusien maatalouslakien selostus, joka aiheutti yllämainitut otsikot, oli kokonaisuudessaan seuraava:

»Saksan *taloudellinen ja poliittinen rakenne* on nykyään yhtämittaisten muutosten alaisena sitä mukaa, kuin hallitus ennättää uudistuksia valmistaa. Viimeisiä muutoksia ovat ne, jotka koskevat maataloutta ja joista seuraavassa lyhyt selostus.

Syyskuun 13 p:nä 1933 hyväksyi valtakunnanhallitus lain, jonka mukaan Saksan talonpoikaisväestöstä muodostetaan erikoinen valtakunnan *maatalossääty* (Reichsnährstand). Tähän »standiin» kuuluu paitsi maanviljelystä myös metsänhoito puutarhanhoito, kalastus ja metsästys, samoinkuin maataloudelliset osuuskunnat, maaseutukaupat (suur- ja pienkaupat) ja mataloustuotteiden jalostajat. Maatalousministeri oikeutetaan valtuttamaan joko koko Nährstandin tai jonkun sen osan säännöstelemään maataloustuotteiden *tuotannon, myynnin ja hinnat,* jos se yleistalouden ja yleisedun kannalta näyttää *suotavalta.* Samoin voi maatalousministeri yleisetua silmälläpitäen yhdistää eri tuotantolaitoksia yhteen tai liittää jo ennen olemassaoleviin yhtymiin. Hänellä on *valvonta- ja sekaantumisoikeus* näiden järjestöjen asioihin. Yhdistämisistä aiheutuneista mahdollisista yksityisten vahingoista ei valtiolla ole korvausvelvollisuutta. Rikkomuksista lakia vastan on rangaistuksena vankeutta tai *100,000:een Rmk:aan* nouseva sakko tai molemmat yhdessä tai laitoksen toiminnan lakkauttaminen.

Toinen 15 p:lle kuluvaa syyskuuta päivätty laki valtuuttaa maatalousministerin yhdistämään, lakkauttamaan tai perustamaan myllylaitoksia yleisedun vaatimusten mukaan.

Edelläolevien valtakunnanlakien perusteella on maatalousministeri Darré antanut asetuksen Reichsnährstandin järjestäytymisestä. Maataloustuottajain sääty järjestetään sen mukaan johtajaperiaatetta noudattaen seuraavasti:

Perustetaan seuraavat toimet:

1) Valtakunnan talonpoikien johtaja, joksi määrätään *maatalousministeri* Darré.

2) Valtakunnan talonpoikien johtajan esikunta, jonka päälliköksi määrätään tri Hermann *Reischie,*

3) Valtakunnan talonpoikien *neuvosto* johtajalle neuvoa-antavaksi elimeksi,

4) Virasto, joka tulee olemaan maanviljelijäin itsehallintojärjestöä edustavan luottamusmiehen (Reichsobmann) alainen. Tämä hallintolaitos jaetaan neljään alaosastoon eri aloja varten.

Näiden keskusjärjestöjen alaisina toimivat alijärjestöt valtakunnan eri osissa.

Määräaikoina pidetään suuret valtakunnan talonpoikain päivät.

Edellämainittuja lakeja ja asetuksia selostaessaan perusteli, täydensi ja selvitti ministeri Darré radiopuheessa niitä päämääriä, joihin uudella lainsäädännöllä pyritään. Hänen selostuksistaan mainitsen mielenkiintoisimmat kohdat.

»Nyt annetut lailliset mahdollisuudet valtakunnan maataloussäädyn luomiseksi tulevat oikeaan aikaan. Markkinatilanteen riittämättömyys (hintojen määrääjänä) ennenkaikkea viljamarkkinoilla osoittaa tämän riittävästi. Meidän on oltava siitä täysin selvillä, ettei maanviljelijä ole yrittäjä sanan tavallisessa merkityksessä. Maataloussääty ei voi eikä saa sekaantua *vapaaseen hintamuodostukseen;* sitä ei saa saattaa hintamuodostuksen yhteydessä olevien vaarojen alaiseksi, *koska sen tehtävät kansakunnan kannalta* ovat erittäin tärkeät. Tarvitsemme talonpoikaa Saksan kansan *verilähteenä ja ravitsijana.* Siksi ei ole niin välttämätöntä, että talonpoika tuotteistaan saa *mahdollisimman korkean hinnan,* niin että hänen yrityksensä tuottaisi mahdollisimman suurta korkoa, van on välttämätöntä, että talonpoika saksalaisen talonpoikaisoikeuden kautta *lujasti sidotaan maahansa ja tilaansa ja työstään saa oikeudenmukaista palkkaa,* s. t. s. toimeentulokseen riittävän hinnan. Talonpoijan on katsottava toimintaansa tehtävänä *sukuaan ja kansaansa kohtaan,* eikä koskaan *yksinomaan puhtaasti taloudellisena tehtävänä, jonka kautta voi rahaa ansaita.* Tätä päämäärää silmälläpitäen on oikea talonpoikaispolitiikka suunnattava. Joka pyrkii sovittamaan talonpoikaisen tuotannon vapaamielis-kapitalistiseen taloussysteemiin, tai, kuten viime vuosina useilta tahoilta on yritetty, sitä yhä enemmän työntää vapaamielisyyteen, tekee sen kautta syntiä Saksan talonpoikaishenkeä ja siis Saksan kansaa vastaan. Saavutamme maataloustuotteille oikeudenmukaiset hinnat, s. o. hintaeron supistamisen maataloustuotteitten ja maataloustarvikkeitten välillä, vasta sitten kun talonpoika asettaa trusteja, konserneja, syndikaatteja, ammattikuntia j. n. e. vastaan omalta puoleltaan järjestön maataloustuotteitten jakoa ja jalostusta varten. Samoinkuin teollisuus ja käsityö mainitunlaisten järjestöjen kautta ovat hyötyneet vapaamielisen kilpailutalouden oletetuista siunauksista, samoin voidaan säätymäisesti jaotetun syndikaatintapaisen maatalouden organisoinnin kautta».

Tässä mielessä ovat lait myllylaitosten yhdistämisestä ja viljanhinnan turvaamisesta laaditut. Myllylaki antaa maatalousministerille valtuudet yhdistää kaikki ruista ja vehnää jauhattavat myllyt ja antaa määräyksiä myllyjen ostaman viljan ja siitä valmistettujen tuotteitten hinnoista. Samoin voi hän määrätä, kuinka paljon viljaa eri myllyt määrätyn ajan kuluessa ovat velvolliset ostamaan. »Tällöin ei voida määrätä ainoastaan minimimääriä, taatakseen riittävän menekin vahvistettuun hintaan, vaan myös maksimimäärät epäterveen kilpailun estämiseksi ja suojatakseen pienempiä myllyjä ylivoimaisesti pääomarikkaita suurteollisuuksia vastaan».

»Laki viljanhinnan vakiinnuttamisesta» (Gesetz zur Sicherung der Getreidepreise) oikeuttaa maatalousministerin määräämään kiinteät viljanhinnat. »Kaikki sopimukset tai klausulit, jotka jotenkin edustavat kiinteiden hintojen kiertämistä, ovat mitättömät. Tuottajan on sen jälkeenkin saatava kiinteäksi vahvistettu hinta täydellisenä.» Rikkomuksista on yhtä korkeat rangaistukset, kuin ylempänä on kerrottu. Toistaiseksi on kiinteä hinta määrätty vain rukiille ja vehnälle, sillä ohran ja kauran tuotantomarkkinoita varten on vähäinen. Kiinteät hinnat määrätään kuitenkin luonnollisten olosuhteiden, vuodenajan ja paikan mukaan. Lähtökohdaksi ja muiden seutujen hintatason arvioimiseksi on täten määrätty markilaisen sadon mukaan seuraavat hinnat:

	Ruis Rmk.	Vehnä
Lokakuu 1933	147:—	182:—
Marraskuu 1933 ..	148:—	183:—
Joulukuu 1933	150:—	184:—
Tammikuu 1934 ..	153:—	186:—
Helmikuu 1934	155:—	187:50
Maaliskuu 1934 ..	157:—	189:—
Huhtikuu 1934	159:—	191:—
Toukokuu 1934	162:—	193:—
Kesäkuu 1934	165:—	195:—

Kun maanviljelijää saa vast'edes viljastaan kiinteän hinnan, on hänen velvollisuutensa järjestää taloutensa kansantaloudellista päämäärää silmälläpiäen, s. o. sellaisen tilanteen luominen, joka takaa *täydellisen riippumattomuuden ulkomaisen leipäviljan suhteen.* Sen tähden on *maanviljelijän tuotanto sovellutettava tarpeen vaatimusten mukaiseksi.* Tällöin on otettava tulevaisuuteen nähden huomioon:

1) Kukaan viljelijä ei saa tänä syksynä kylvää enemmän viljaa kuin v. 1932;

2) Kunkin viljelijän on sitäpaitsi vapaaehtoisesti supistettva viljelysalaansa tuntuvasti määrässä niin paljon kuin se tuotantotaloudellissti on mahdollista:

3) Ensi sijassa on supistettava vehnänviljelystä. Sen sijaan on *karjarehun, ennenkaikkea ohran viljelystä lisättävä;*

4) Tarkoituksenmukainen, kiinteä hinta voidaan taata ainoastaan niille määrille viljaa, joille todellinen kansantaloudellinen käyttö on olemassa.

Jos joku yrittää toisten kustannuksella etuilla kylvämällä entistä enemmän, saatetaan hänet tarkoituksenmukaisen rangaistuksen alaiseksi.

Henkilö, olettikin maanviljelijä, joka ajatellen ja ennakkoluuloitta lukee ylläolevan kirjoituksen hämmästyy varmasti suuresti. Tuskin on maassamme montakaan maanviljelijää, joka esitetystä kirjoituksesta voisi tulla sellaisiin johtopäätelmiin kuin Ilkka otsikoissaan. Se on kaikki vain todisteena siitä,mitenkä meidän puolueittemme johtomiehet ja sanomalehtien toimittajat ovat sokeita vihassaan ja omahyväisiä, jotta näkevät kaiken vain oman nenänsä mittaisesti. Me emme tahtoisi mitenkään uskoa, että Ilkan kirjoituksesta aivan toiset pettää suomalaista talonpoikaa.

Mutta sokeus menee joka tapauksessa liian pitkälle.

Me luotamme siihen, että suomalainen talonpoika, joka vapaasti saa ajatella, osaa vetää Ilkan kirjoituksesta aivan toisen johtopäätökset, kuin Ilkka itse.

Emme halua lähemmin käydä kirjoitukseen käsiksi. Jokainen täysijärkinen lukija, joka vielä voi vapaasti ajatella, pääsee kirjoituksesta oikeisiin johtopäätöksiin.

Me puutumme vain Ilkan otsikointiin. Hyvä »Ilkka», onkohan tosiaankin talonpoika puettu pakkopaitaan, kun maanviljelijä saa ravita kansan, kun maataloustuotteiden tuotanto, myynti ja hinnat organisoitaisiin kansakunnan kokonaisuutta palvelemaan.

Suomalainen talonpoika, eiköhän sinun rintasi ylpeydestä pullistuisi, katseesi kirkastuisi, jos sinä saisit olla Suomen kansan ravitsija, jos maataloustuotanto, tuotteiden myynti ja hinnat säännösteltäisiin niin, että sinä saisit oikeudenmukaisen palkan työstäsi, sen sijaan, että sinä nyt et saa olla kansasi ravitsija, et saa tuotteitasi myydyksi oikeutettuun hintaan, vaan olet suurelta osalta pakoitettu raatamaan rahavallan suun tukkeeksi ja kokonaisuudessa tukemaan järjestelmää, joka ei takaa työllesi mitään varmuutta, vaan jättää sinut riippuvaksi itsekkyyden ja vihan armopaloista.

Maanviljelijä, kuinka kauan sinua voidaan pitää sokeudessa? Herää näkemään uuden ajan koitto, päivä sarastaa, valmistaudu sitä vastaanottamaan!

Wörgl — *taikka* „sulaavaa rahaa”.

Näin tapahtui eräässä pienessä yhteiskunnassa:

Joulukuussa 1931 valittiin Michael *Unterguggenberger* pienen *Wörgl*-nimisen kaupungin pormestariksi. Tämän kääpiökaupungin rahatalous oli joutunut täydellisesti rappiolle. Veroja ei voitu periä. Työttömyys kasvoi kasvamistaan. Wörgl'in kadut olivat ulkonäkönsä takia koko seudun pilan esineenä.

Kun kaupungin vararikko näytti heinäkuulla 1932 olevan välttämätön, päätti uusi pormestari uskaltauta rohkeaan kokeiluun. Hän oli lukenut erään taloustieteilijän Sylvio *Gesell'in* ehdottamasta uudesta rahajärjestelmästä ja ryhtyi nyt sitä käytännössä kokeilemaan:

Yhteiskunta kokosi viimeiset roponsa — 32,000 shillingiä, jotka talletettiin sen säästöpankkiin. Tämä erä käytettiin eräänlaisen uuden »työrahan» katteeksi, mikä laskettiin liikkeelle valtion setelien asemesta.

Tällä uudella »työrahalla» oli se eriskummallinen ominaisuus, että sen arvo *väheni* yhdella prosentilla kuukaudessa. Se henkilö, jolla oli hallussaan tällaisia rahoja, ei ollut tilaisuudessa lainaamaan niitä ulos toisille henkilöille korkoa vastaan, koska hänellä ei olisi ollut tästä mitään iloa, ne kun vähenivät arvossaan enemmän, kuin mitä ne olisivat tuottaneet korkoa. Päinvastoin oli välttämätöntä *omalla työllä* korvata tuo kuukautinen arvonlasku. *Arvojen mittapuuksi* ne kyllä kelpasivat, *mutta ei kannattanut pitää niitä päivääkään toimettomina kassakaapissa.*

Se, joka oli työllänsä luonut, sanotaanpa yhden shillingin lisäarvon, oli tilaisuudessa kaupungin rahastosta ostamaan vastaavan yhden shillingin arvomerkin, joka 100 shillingin »työseteliin» liimattuna kohoitti sen arvon takaisin 100 shillingiin, kun se kuukauden lopussa muuten olisi ollut vain 99 eshillingin arvoinen. Myöskin verojen maksaminen tai uuden »työrahan tallettaminen kaupungin säästöpankkiin oikeutti vastaavien »arvonsäilyttämismerkkien» saamiseen.

Tunnettuahan on, että esimerkiksi meidän maassamme nykyään on melko runsaasti vapaita rahoja, mutta ne, joiden hallussa rahat ovat, eivät tahdo tai uskalla panna niitä liikkeelle. Kukaan ei luota minkään liikeyrityksen kannattavaisuuteen eikä kukaan kernaasti osta mitään muuta kuin kaikkein välttämättömintä. Rahaa on, *mutta se ei liiku,* tilaisuuksia työhön ja tavaran vaihtoon on, *mutta raha kieltäytyy niitä välittämästä, peläten tappioita.* Näin joutuu elinkeinoelämä seisahdukseen.

Niin oli ollut Wörgl'issäkin. Mutta kun raha tehtiin »sulavaksi», niin kukaan ei enään arvannut pitää sitä »kirstun pohjassa». Oli kyllä tietysti edelleenkin olemassa tappiovaara, jos raha pantiin liikkeelle— mutta jos sitä ei pantu liikkeelle, niin oli tappio *varma ja välttämätön.* Ja kahdesta pahasta ihminen tietenkin valitsee pienemmän.

Ja niinpä Wörgl'issä raha lähti kuin lähtikin pyörimään ja *aika vauhtia.* Ja seuraukset olivat *satumaisia.*

Ensimmäisillä 32,000 shillingillä »työrahaa» pantiin toimeen yleisiä töitä. Näin uusi »työraha» joutui väestön käsiin ja alkoi pyöriä. Kolmen ensimmäisen kuukauden aikana maksettiin työpalkoissa 100,000 shillingiä, ja tähän tarkoitukseen ei tarvittu kuin 12,000 shillingin setelimäärä, koska uusi »työraha» niin nopeasti palasi kaupungin kassaan, että se palkkapäivänä oli aina uudestaan käytettävissä.

Herra Claude *Bourdet,* jonka artikkelista (suuressa Ranskan lehdessä »*L'Illustration*») minä olen lainannut nämä tiedot, kävi Wörgl'issä elokuussa 1933, siis aikana, jolloin yksi vuosi oli kulunut »työrahan» käytäntöön ottamisesta. Hän toteaa, että tulokset ovat enemmän kuin oivallisia. Surullisen »kuuluisat» kadut ovat nyt asfaltoituja, raatihuone on korjattu, uusi silta on rakennettu; kaikilla on työtä ja *tavarain hinnat eivät ole nousseet* — inflatiota siis ei ole syntynyt. Kaikki ovat tyytyväisiä ja ihastuneita. Naapuri-yhteiskunnat suunnittelevat jo Wörgl'in esimerkin seuraamista ja *Kirchbichlissa* on jo siihen ryhdytty — siellä lisäksi otetaan jo »Wörgl'in työrahaa» vastaan käypänä rahana.

Mutta Itävallan juutalaisten ja vapaamuurarien hallitsema keskuspankki yrittää kaikilla tempuilla estää uuden järjestelmän leviämistä. Sillä Wörgl'in pormestarin — yksinkertaisen talonpojan ja rautatieläisen *Unterguggenbergin* rohkea kokeilu on *käytännössä todistanut,* että nykyinen, *koronkiskontaan* perustuva rahatalousjärjestelmä itse asiassa on kun onkin sellainen humpuuki, kuin miksi kansallissosialismi on sen väittänyt.

Ne, jotka itsekkäiden pyyteittensä edistämiseksi ja valta-asemansa säilyttämiseksi pitävät itsepäisesti vanhasta järjestelmästä kiinni, unhoittavat, että ajan mukana kaikki maailmassa muuttuu ja että järjestelmä, joka joskus ehkä hyvinkin vastasi tarkoituksensa, voi muuttuneissa olosuhteissa osoittautua vanhentuneeksi ja vahingolliseksi. Eikö olisi paikallaan, että esimerkiksi herra *Ryti* jonkun »informatioreisun» asemesta kaikenmoisten juutalaispankkiirien luokse vaikkapa pistäytyisi kerran Wörgl'iin — kaupunkiin, jossa arjalainen henki ja pätevyys on vienyt kultaiselta vasikalta suurvoiton?

Niin rohkea kuin lieneekin esitetty ajatus, niin yrittäkäämme vielä kuvitella, mihin seurauksiin johtaisi »sulavan» rahan käytäntöön ottaminen meidän maassamme ainoina laillisina maksuvälineinä *sisäisessä* rahaliikenteessä:

Wörgl'issä saavutettujen tuloksien lisäksi tulisi m. m.:

1) Yksityispankkien halu lainata ulos rahoja saisi niin voimakkaan sysäyksen, että korkokanta aivan itsestään niin nopeasti ja tuntuvasti alenisi, ettei kukaan enään tarvitsisi puhuakaan mistään »säännöstelystä».

2) Kotimaisen »sulavan» rahan vaihtaminen ulkomaan rahaan kun olisi keskitetty yksinomaan valtionpankkiin, olisi valtiovallalla mahdollisuus joustavasti suojella kotimainen työ ja omat tulonsa (ilman lisäveroja), yksinomaan vaihtoprovisioiden avulla. Koko nykyinen kallis tullijärjestelmä kävisi tarpettomaksi, ja kuitenkin *salakuljettajatkin joutuisivat auttamattomasti suorittamaan yhtä korkeat tuontimaksut valtiolle* kuin rehelliset tuojatkin!

3) Liikkeellä olevan setelistön määrä voitaisiin nykyistä paljon joustavammin sovelluttaa talouselämän todellisiin tarpeisiin, riippumatta kultavaraston määrästä ja valtionpankkiin talletettujen vanhojen setelien vaihtokursseista.

Hj. v. Bonsdorff.

Vaikutteita Saksasta.

Saksan oloista meidän päivälehtemme kirjoittavat aivan vastakkaisia tietoja ja kehityksen mukaisesti tuskin se muuta voi ollakaan. Jokainen lehti koettaa suurelta osalta esittää asiat omalta näkökulmaltaan ja tulee sen tehneeksi monasti enemmän tai vähemmän harhaanjohtavasti, vaikka pyrkisivätkin asiallisuuteen, johtuen siitä, että se pohja, jonka perustalla nykyisen Saksan tapahtumia voi ymmärtää, on kokonaan toinen, kuin mikä meillä vallitseva näkemys nykyisestä valtiollisesta ja taloudellisesta elämästä on.

Meillä on vakiintunut käsite puolue-elämän luonnollisuudesta, puolueryhmien välttämättömyydestä, me emme voi kuvitella asioita ylipäätänsä ratkottavaksi muuten kuin enemmistöpäätöksellä. Se muka tuo joka asiassa oikean ratkaisun.

Meidän talouselämämme tunnustaa sen luonnollisimmaksi pohjaksi ja sitä ylläpitäväksi voimaksi itsekkyyden, ryhmäedun, yksityisedun tavottelun. Se, joka ei sitä käytä hyväkseen, on tuomittu sortumaan nykyisessä talouselämässä.

Nämä nykyisin kummatkin luonnollisina pidetyt, muka välttämättömät käsitykset elämän perustavista voimista ovat todellisuudessa luokkavihan vanhemmat, sen saman, johon koko yhteiskunnallista, kansallista, uskonnollista elämää repivä marksilaisuuskin pohjautuu.

Tuo kaikki nyt pohjaa luovalta näyttävä maailmankatsomus ei merkitse enää mitään nykypäivän Saksassa. Jos oloja siellä tahtoo ymmärtää ja niitä asianmukaisesti esitellä, niin on meidän ensin itsellemme tehtävä selväksi tuo pohjaa luova muutos.

Puolue-elämä ryhmäitsekkyyksineen kuuluu jo menneisyyteen Saksassa, on pannaan julistettu ja rangaistuksen alainen. Uuteen kansanetuja palvelevaan elämään nähden Saksa elää vielä ylimenokautta, mutta se muoto, joka tulee epäpätevyyttä ja itsekkyyttä palvovan puoluevaltioelämän tilalle, on ammattiryhmävaltiojärjestys, jonka etusijan käsittääksemme meidän täytyisi syventyä elimellisen (kansallissosialistisen) talouselämän järjestelmään. Se talouselämä on täysin poikkeava nykyisestä sekä liberalistisesta että marksilaiskollektiivisesta talouselämästä. Se ei vaan aatteissa, vaan myöskin käytännössä tuomitsee liberalistisen talouselämän tukipylvään *sokean itsekkyyden* talouselämälle välttämättömänä voimana, samalla kuin se kuitenkin tunnustaa ja käytännössä saattaa oikeuksiin yksityisyritteliäisyyden elävöittävän voiman ja niin ollen nykyisen talouselämän perusvoiman itsekkyyden tilalle tulee oikeutettu ansiotavottelu, joka voidaan asettaa uuden talouselämän pohjalla sopusointuun toisten etujen kanssa. Samoin se myöskin näkee marksilaiskollektiivisessa talouselämässä, joka kieltää yksityisomaisuuden ja taloudellisen edun tavottelun, kansakunnan tuhon.

Uuden maailmankatsomuksen näkemys on Saksassa voitu kiinteän järjestelmällisen valistustyön kautta saattaa täysin koko kansan tietoisuuteen ja kaikki maan parasta kannattavat voimat sitä palvelemaan, se on enemmistö Saksan kansasta. Tuo pohja täytyy olla selvänä ymmärtääksemme Saksan kansan nykyistä kehitysvaihetta ja sen nousua.

Saksan kansan enemmistön omaavaan uuteen poliittiseen ajatukseen perustuu kansan tämän hetken valtioelämä, meidän maailmankatsomuksemme mukaan diktatuuriin, uuden katsomuksen mukaan toiselta puolen vastuuvelvollisuuteen ja toiselta puolen luottamukseen. Kansan enemmistö on uskonut uuden rakennustyön johdon näennäisesti yhden miehen käsiin perustuen siihen luottamussuhteeseen, mikä kansalle on nykyiseen johtoonsa. Se on todella ideaalista kansanvaltaa, joka luonnollisesti on käsittämätöntä liberalistis-marksilais-parlamenttaariselle tajunnalle eikä suinkaan ole sellaista mielivaltaista diktatuuria — itsevaltiutta, miksi sen meidänkin vanhoihin näkemyksiin vihkiytyneet puoluelehdistö katsoo.

Uuteen maailmankatsomukseen perustuva talousjärjestelmä hahmoittuu Saksassa askel askeleelta ja toteutuu saksalaisella perinpohjaisuudella ja varovaisuudella. Vanhojen virastojen miehistöä on osaksi uusittu, osaksi niiden kanssa toimii uudelle pohjalle rakentuvia virastoja ja sitä mukaan, kun ne kehittyvät uudella pohjalla palvelemaan yhteiskuntaa, siirtyy niille vastaavien vanhojen virastojen tehtävät, mikäli ne uudessa yhteiskunnassa ovat tarpeellisia. Pisimmälle on kehittynyt maatalouselämän järjestely, jonka palveluksessa uusi korporatiivinen sen alan talouselin, toimii täysin kehitettynä valtioelimenä. Muiden talousalojen järjestely kehittyy myöskin aste asteelta, niiden lopullinen toteuttaminen merkitsee ennen kaikkea talouselämän tervehdyttämistä ja lopullista työttömyyden poistamista. Jo nyt on uusi suunta voinut merkitä tililleen suuria voittoja. Merkillisin niistä on se, että tammikuussa tänä vuonna liki 7-miljoonainen työttömyysarmeija on jo vähentynyt puoleen. Nyt on työttömiä lähes 2 milj. vähemmän kuin vastaavana aikana viime vuonna. Todennäköisesti ei työttömyyden vakavin vuodenaika, talvikausi voi saada aikaan pysähdystä työttömyyden vähenemisessä.

Nämä kylmät numerotiedot, jotka selvästi näyttävät uuden kehityskauden kyvyn palvella kansaa, ovat tietenkin meidän kaikkien lehtimiesten tiedossa, osaksi siitä vaietaan, osaksi tavalla tai toisella koetetaan vääristellä, sillä kohtuutonta on toivoa, että nykyisen suunnan kannattajat, puoluelehdet tunnustaisivat tulokset, joihin pääsy on mahdollista ainoastaan puolue-elämän, parlamentarismin, liberalismin ja marksilaisuuden haudan yli.

Saksan kansan taistelu on näyttänyt ja jatkuvasti näyttää jokaiselle, joka vakavasti etsii ulospääsyä nykyisestä lohduttomasta olotilasta, että kansan historian kulku ei suinkaan ole jonkun syrjäisen ja ylivaltiollisen kohtalon määrättävissä, vaan se on täysin riippuvainen siitä, missä määrin kansassa on sisäistä kuntoa, joka elämäntaistelun kirkastamana lopuksi nousee täyttämään tehtäväänsä ja asettuu kansakunnan kohtaloa ohjaamaan.

Suomen kansalainen, päättele itse, tahdotko olla mukana niitten riveissä, jotka uusin näkemyksin ovat ryhtyneet luomaan kansallemme tulevaisuutta.

VIIKON UUTISIA

Kansallissosialistinen Saksa on eronnut kansainliitosta ja aseistariisumiskonferenssista.

*

Viron kansanäänestyksessä voitti rintamamiesten ehdotus loistavasti. Tuloksen johdosta on Tönissonin hallitus eronnut.

*

Valion johtaja F. M. Pitkäniemi on palannut Saksasta, jossa hän on ollut Suomen puolesta hoitamassa valmistavia neuvotteluja siltä varalta, että Saksa sanoisi irti kauppasopimuksemme. Pitkäniemen mukaan ovat lehtiemme ajattelemattomat lusunnot viilentäneet Saksan suhteita Suomeen. Lienevätkö lehtemme olleet varomattomia.

*

Japanilaiset ovat ampuneet venäläisiä lentokoneita Jeholissa.

*

Kohtalokas onnettomuus sattui Porvoossa t.k. 16 p:nä. Auto suistui Porvoon jokeen ja sen mukana hukkuivat kaikki autossa olijat: tohtori Erik Kihlman rouvineen ja taiteilija Henry Ericsson rouvineen.

*

Opetusministeri Mantere saapui t.k. 17 p:nä Madridista parlamenttikongressista ja K. L:n yleiskokouksesta. Käsitys yleisestä tilanteesta maailmassa on synkkä, toteaa Mantere. Ovatkohan suurlehtemme ja politiikkomme erehtyneet, kun kertovat lakkaamatta tilanteen helpponevan.

Maanviljelijät!

Suomen Kansan Järjestö (SKJ) taistelee Suomen työtätekevän kansan puolesta. Se tahtoo asettaa kaikkinaisen luovan työn kunniaan.

Suomen maanviljelijät, joitten harteilla kansamme kehitys ja kulttuuri lepäävät, jotka muodostavat perustan koko meidän talouselämällemme, ovat järjestömme työskentelyssä erikoisen huomion alaisena. Kaikkien työtätekevien kansanluokkien elämä on vakiinnutettava ja yhteishyvän pohjalle yhteytettävä koko kansa.

Näiden aatteiden toteuttamistyön tukemiseksi on SKJ suunnitellut suurarpajaiset, joitten nettotuloista 50 % käytetään työttömyyden poistamiseksi meidän maailmankatsomuksemme mukaisesti. Arpajaiset toimeenpannaan marraskuun 4—11 p:nä.

Maanviljelijät!

Teillä ei ole ehken voitoksi sopivia esineitä, mutta Teillä on käsissänne melko hyvä sato. Kantakaa kortenne yhteiseen kekoon. Autatte silloin itseänne ja Suomen työtätekevää kansaa.

Me otamme voitoiksi kiitollisuudella vastaan maantuotteita, kuten viljaa, perunoita, vihanneksia, voita y.m.

Me tarvitsemme 50,000 voittoa. Arvonta-aika lähenee. Lähettäkää jo huomenna lahjoituksenne os.: SKJ:n Arpajaistoimisto, Helsinki, Fredrikinkatu 34, puhelin 33 156.

HERÄÄ SUOMI!

SKJ:n Suurarpalaisten Keskusjohto.

Eräs englanttilainen Sir Raymond Beazley

kirjoittaa Daily Telegraphissa havainnoistaan Saksassa:

Tulin kaikkialla huomaamaan, että Hitlerin hallitus ei suinkaan ole rakennettu hiekalle. Se on rakennettu kansallisen yhtenäisyyden, isänmaallisuuden, työn, järjestyksen, kurin, ruumiillisen ja henkisen puhtauden, valtioyhteiskunnan ja perhehyvinvoinnin ihanteille.

Tämä toiminta on antanut uutta toivoa, uutta uskoa ja uutta voimaa miljoonille saksalaisille.

Olen kaiken tämän kuullut kaikkiin eri yhteiskuntaluokkiin kuuluvilta. Jokainen heistä, jonka kohtasin ja jota puhuttelin, hyväksyivät uuden elämän uusine velvollisuuksineen, työskennellä maan ja kansan eteen. Tämä ei koskenut ainoastaan kansallissosialistisen puolueen jäseniä, vaan yleensä kaikkia. Saksan kansa tahtoo rauhaa, mutta rauhaa, joka on perustettu oikeudentunnolle. Aseistariisumiskonferenssin työn tulos riippuu suuresti siitä, miten Saksa toimii tässä asiassa.

Uusi saksankielen oppikirja.

Rehtori R. Weichert, Helsingin Uuden Yksityis-Kieliopiston johtaja monikymmenvuotisesta pedagogitoiminnastaan tunnettu kielimies, on julkaissut uuden saksankielenoppikirjan sekä kouluissa käytettäväksi että yksityisopiskelua varten. Oppikirjassaan on rehtori Weichert noudattanut sitä nyttemmin yhä voimakkaammin esilletunkeutuvaa metoodia, että sanavaraston kartuttamiseen lähdetään yleisimmin käytetyistä ja lähimpään jokapäiväiseen puhetarpeeseen liittyvistä sanoista. Opetuksessa on erikoisesti alleviivattu sitä, että oppilas joutuisi mahdollisimman tiheästi itse käyttämään hankkimaansa sanastoa, jota varten oppilaalle on asetettu kysymyksiä miltei yhtä runsaasti kuin opettajallekin, joten opetus saa elävän keskustelun sävyn. Kieliopilliset säännöt ovat esitetyt täsmällistetyn yksinkertaisissa muodoissa ja hyvin havainnollistetut, käyden osuvasti rinnan sanastoon tutustumisen kanssa.

Käytännöllisen kielitaidon hankkimiseen on oppikirja erittäin suositeltava.

SKJ:n OHJELMALLISIA SUUNTAVIIVOJA

Perusajutus 8.

Kansantalouden tehtävä.

Kansantalouden tehtävänä on kysynnän tyydyttäminen, eikä lainapääoman mahdollisimman suuri kannattavaisuus. On luotava taloudellemme edellytykset pysyttäytyä vapaana nykyisen korkotalouden rasituksista. Siksi on vapauduttava

ylivaltiollisesta rahamahdista,

sillä vain siten voidaan toteuttaa yhteiskunnallisen elämän ja kansantalouden korkeinta lakia yhteishyvää ja estää keinottelu kansalaisten työllä.

Tämä on kansallssosialismin taloudellisen näkemyksen keskeisin kohta sekä samalla kohta, missä tämä näkemys ja liberalistinen ajatussuunta jyrkimmin ovat vastakkaisa.

Kuten tunnettua perustuu viimemainittu siihen olettamukseen, että jätettäessä yksilöille mahdollisimman suuri vapaus persoonallisen edun tavoitteluun, näitten yksilöiden pyrkimykset suurin piirtein vastaisivat tosiaan siten, että syntyisi eräänlainen luonnollinen tasapaino, mitä on pidettävä yhteiskunnan parhaimpana tuloksena.

Tämän käsityskannan on käytäntö kuitenkin *perusteellisesti* kumonnut. Aikaisempien aikojen sortosysteemin vastustajana oli liberalismilla kuitenkin olemassaolonsa oikeus. Silloin se *oli* vapaudenliike, mutta nyt se itse on muuttunut sortosysteemiksi, jota vastaan kansallissosialismi taistelee vapaustaisteluaan.

Muuttuminen on tapahtunut siten, että eräät voimat — varsinkin rahaelämän alalla —, joilla on ollut suuri menestys hillittömässä kilpailussa, ovat saavuttaneet sellaisen valta-aseman, että käytännöllisesti katsoen koko maailman kohtalo on niiden käsissä ja ne häikäilemättömästi pakoittavat ihmiskunnan työtä tekevän osan koron muodossa luovuttamaan itselleen suurimman osan luovan työn hedelmistä. Tiedämmehän, että kiinnittämätön maatila, kiinnittämätön kiinteistö nykyisin on suuri harvinaisuus. Niiden nimelliset omistajat eivät niitä omista, vaan ne omistaa joku lainanantaja, tavallisimmin joku luottolaitos. Nämä luottolaitokset puolestaan ovat suuressa määrässä riippuvaisia ulkolaisesta rahamahdista. Liberalismi, joka olisi voinut johtaa maailman taloudelliseen vapauteen, on siis itse asiassa tuon talouselämän lujasti *kahlehtinut.* Sen ansiosta ovat *sekä työntekijät että työnantajat* joutuneet häpeälliseen riippuvaisuuteen erinäisistä suurrahamiesten, pienistä yhtymistä.

Tähän on pääasiallisesti johtunut väärä käsitys pääomakoron olemuksesta. Kaiken muun maailmassa noudattaessa katoavaisuuden ja *kulumisen lakia* ja vaatiessa jatkuvaa työtä pysyttääkseen arvonsa, on väärin oletettu, että joku rahassa määritelty arvo olisi jotain katoamatonta sekä jotain, joka itsetoimivasti tulevaisuudessa lakkaamatta arvossaan kasvaisi. Onhan tunnettua, että korkoa korolle laskien 10 mk. vähemmässä kuin 300 vuoden ajassa kasvaisi koko maapallon aineellista arvoa vastaavaksi summaksi. Historia esittää useita esimerkkejä siitä, kuinka tämä *puhtaan rahapääoman* taipumus kasvaa yli siedettävien rajojen murrosaikojen vaikeuksissa on voinut päästä valtaan ja muodostua kohtalokkaaksi voimaksi. Tilaston mukaan maailma suunnilleen maailmansodan edellisinä aikoina joutui tällaiseen vaiheeseen. Maailman passiivinen lainapääoma, jolle vanhentuneet talouselämää koskevat lait takaavat lujat edellytykset ja oikeudet pantteja käyttäen varmistautua kaikkea menetyksen vaaraa vastaan, on nykyisin n .20 kertaa suurempi kuin tappionvaaraa kantava, työtä tekevä pääoma, jonka on *tuotettava* nämä korot ja pantit. Maanviljelyksen korkokuorma on Suomessa nykyisin 3,2 kertaa niin suuri kuin sen keskimääräinen tuotantokyky ja kotimaisen teollisuuden korkorasitus on 2,5 kertaa niin suuri kuin sen kannattavaisuus.

On siis selvää, että palaaminen terveeseen talouselämään on mahdollista vain murtamalla tämä *korko-orjuus.* Tämä edellyttää lainsäädäntöä, joka asettaa *työn oikeudet koronkiskonnan etujen edelle* ja joka aikaansaa sen, että pääomalle on *kannattavampaa* ottaa kannettavakseen tappion vaara kuin lainata varansa korkoa ja pantteja vastaan.

Tämän kaltainen lainsäädäntö luonnollisesti tulee murtamaan ylivaltiollisen rahamahdin maailmassa tai maassa, joka laatii sellaiset lait. Samoin se tekee lopun ylivaltiollisen rahamahdin työttä saavuttamista satumaisista tuloista. Näitten suuruudesta saamme käsityksen ajattelemalla, että n. 300 raharuhtinaalla on enemmän tuloja kuin 30,000,000 tavallisella ihmisellä. Luonnollisestikaan ei ylivaltiollinen rahamahti taistelutta luovu epäoikeutetusta etuasemastaan, vaan päinvastoin kerää kaikki apurinsa ja käyttää kaikki mahtikeinonsa saadakseen pitää erioikeutensa. Tällaisia apureita ja mahtikeinoja ovat: sanomalehdistö, kustannustoiminta, elokuva, teatteri, puoluejärjestelmä, parlamenttarismi, marksilaisuus, tapainturmelus, rotuviha j. n. e. Kaikkia näitä vastaan taistelee kansallissosialismi vapauttaakseen kansalaiset korko-orjuudesta ja ylivaltiollisen rahamahdin yksinvallasta, mikä liberalismi- ja vapaussanan parsista huolimatta on lujinta yksinvaltaa ja häpeällisinta orjuutta, mitä maailma tähän mennessä koskaan on kokenut.

卐

Kansalaiset!

Me taistelemme yhteishyvän, kokonaisuuden edun puolesta. Me tahdomme poistaa rahavallan valtiona valtiossa. me tahdomme kohottaa työtätekevät, asettaa työn kunniaan.

Maatalous-osasto

Maatiaiskarjamme entisiltä taipaleilta.

Jokaiselle karjatalousalalla toimivalle henkilölle on tunnettua, että meidän maatiaikarjallamme — niin valtavan kehityksen alaisena kuin se eritoten viimeksi kuluneina vuosikymmeninä on ollutkin — on vielä tänäkin päivänä verraten huomattavia puutteellisuuksia. Näistä ovat silmäänpistävimmät pienikokoisuus, heikkorakenteisuus, vähäinen tuotantokyky ja, ainakin osittain, yhtäläisyyden puuttuminen. Kyseellisten seikkojen ymmärtämiseksi lienee jonkinverran kiintoisaa tutustua edes pintapuolisesti niihin aikaisempiin olosuhteisiin, joissa tämä karja on elänyt ja joita suoraan sanoen voidaan pitää sen nykyisen kehityskannan perustana.

Suomen talvi on pitkä ja usein sitä paitsi ankara. Näin ollen on aivan luonnollista, että karjamme kehitystä arvosteltaessa otetaan ennen muuta lukuun sen *talviset olopaikat, rehuvarat, ruokinta* ja *hoito*. Nykyisiä mittapuita käytettäessä olivat mainitut karjanhoidolliset tekijät kaiken arvostelun alapuella. Varsinkin navetat esiintyivät sangen alkuperäisessä ja puutteellisessa asussa. Yleensä olivat ne puusta salvetut, ilman muita aukkoja kuin ovi ja lantaluukku, ja niitten ainoina sisustuksina toimivat seinään tai maahan pystytettyihin seipäisiin kiinnitetyt vitsakytkyet. Lantaa luotiin ulos sitä mukaa, kuin sitä karttui liiaksi, väliin vasta silloin, kun lehmien selät rupesivat hipomaan kattoa ja hoitotyöt käymään mahdottomiksi. Navettain välikatolla ja permannolla sekä parsilla varustaminen oli jo huomattava edistysaskel. Kaikkialla ei kuitenkaan tultu näin pitkälle, sillä lannansaantia silmällä pitäen muutettiin karjasuojat n. s. lantanavetoiksi, joitten tyhjentäminen toimitettiin vain kerran vuodessa, s. o. lehmien laitumelle laskettua. Monin paikoin ja varsinkin sen jälkeen, kun navetoita ruvettiin rakentamaan kivestä, laitettiin entiset parsinavetat tuota pikaa lantanavetoiksi, jotka usein huonossa rakennettuina — vuoroin jäätävän kylminä, vuoroin taas palavan lannan vaikutuksesta kuumina ja »hikisinä» — muodostivat karjalle perin epäsuotuisiksi asumuksiksi.

Vielä nytkin ovat monessa osassa maatamme karjan talviset rehuvarat niukat ja laatuunsa katsoen huonot. On helppo kuvitella, minkälaiset ruokintasuhteet ovat maassamme olleet yleiset niihin aikoihin, jolloin karja talossa oli sivuasia, vain jonkinlainen lantakone, ja jolloin hevosille aina varattiin parhaat palat, kun samalla tiedetään, että vieläkin on meillä seutuja, missä karja, joka myöhäisen syyssyötön vaikutuksesta on jo muutenkin koko lailla nääntynyt, saa suuren osan talvea, aina kevätpuolella tapahtuvaan poikimiseen saakka, tyytyä pelkkiin olkiin. Asiaa ei paljon paranna se, että poikineelle lehmälle tarjotaan jonkin aikaa hiukan parempaa, s. o. nevaheiniä, jäkälävelliä tai apetta sekä mahdollisesti muutamina päivinä hiukan ruisjauhoja juoman joukossa, koska näitten »herkkujen» loputtua, parisen kuukauden kuluttua, se taas siirretään olkiruokinnalle sekä sitten mahdollisimman aikaisin huonoille, ehkä vielä osittain lumen peittämille laitumille. Jollei juuri tällainen niin ainakin tämänsuuntainen on maatiaiskarjamme ruokinta vuosisatojen kuluessa ollut — hyvinä vuosina. Huonoina aikoina ovat karjalle saaneet helvata koivunvarvut, saraheinät, kuusenhavut, vieläpä vanhat olkikatotkin. Sellaisilla seuduilla, missä on ollut poronjäkälää saatavissa, on sitä alkuperäisissä oloissa pidetty varsin hyvänä rehuna.

Erikoisesti *nuoren karjan kasvatus ja hoito* ovat luonnollisesti olleet kaikkea muuta kuin kehuttavia. Aikaisemmin oli lehmien lypsy siksi vähäinen, ettei vasikoille paljoakaan maitoa liiennyt. Vielähän nytkin muutamin paikoin lasketaan vasikat, niin pian kuin ne siihen suinkin kykenevät emiensä mukana metsälaitumille missä ne aivan pienistä pitäen ovat alttiina »väljän metsän» tuottamille vaurioille. Tällaisella toimenpiteellä saattaa olla tavallaan karaiseva merkitys, mutta pitkien ajanjaksojen kuluessa ja polvesta polveen on se varmasti vaikuttanut huonoonkin suuntaan.

Kaikkein huonoimmalla kannalla oli *karjan siitoskysymys*. Pääasia oli, että lehmät saatiin kantaviksi. Mutta tässäkin oli omat vaikeutensa: huonoina rehuvuosina tai vihollisen uhatessa kaikki »joutaimet» hävitettiin niin tarkkaan, että astutuskykyisistä sonnistakin oli suuri puute. Vallinnasta ja jalostuksesta ei ollut puhettakaan.

Kun nykyisin karjaamme ja karjataloutamme arvostellaan, niin on syytä palauttaa muistiin entisiä »korpivaelluksenkin» aikoja. Karjallammekin on raskas ja omalaatuinen historiansa.

R. O.

JÄRJESTÖN TYÖMAILTA

MAASEUTU

Jyväskylän alue.

SKJ:n toiminta Jyväskylässä on tähän saakka ollut sangen vähäistä. Tosin on siellä pikkuinen siemen ollut olemassa useampia kuukausia. Tämä vähäinen alku on ollut siksi sitkeää, siksi voimakasta suomalaista sisusta lähtenyttä, että se on säilyttänyt itäväisyytensä kaikista vastusteluista huolimatta.

Nyt on meillä ilo todeta, että siemen on jo voimakkaalla oraalla. Viime kurssien aikana oli Jyväskylästäkin täällä edustajia 3 henkilöä, jotka eivät aikaisemmin olleet olleet riennoissamme mukana, mutta kursseillamme saivat siksi voimakkaan sysäyksen, että seuraukset alkoivat kohta näkyä.

Nyt tk. 12 ja 13 pnä oli mainittuun kaupunkiin järjestetty kokoukset Suojan (suojeluskunnan) komeaan saliin. Yleisöä oli kokouksissa, ottaen huomioon, että tämä oli vasta ensimmäinen yritys paikkakunnalla, huomattavasti, noin 120—150 henkeä.

Helsingistä olivat kokouksessa järjestöä edustamassa varttijat Säde, Kari ja Raikas, jotka kukin kumpanakin iltana pitivät puheita. Esitysten aiheina olivat nykyinen sekasortoinen taloudellinen ja poliittinen tilanne, SKJ:n uusi elimellinen valtio- ja talouselämä, luotto-olot ja korkouskonto- ja työttömyyskysymykset sekä uudet eduskuntaalotteet. Oli miellyttävää seurata, miten yleisö hartaana kuunteli puheita uusista näkemyksistä, jotka toteutettuina tulevat poistamaan luokkavihan, saattamaan luovan työn kunniaan, varaamaan jokaiselle kansalaisellemme tyydyttävän toimeentulon.

Samalla kun meillä on ilo todeta, että aatteemme lankesivat Jyväskylässä hyvään maaperään ja tulevat kantamaan myöskin runsaan sadon, samalla täytynee ikävällä mainita, että maaperä oli mainitulla paikkakunnalla ennätetty muokata meitä vastaan. Vaikka ihmiset eivät tunteneet pyrkimyksiämme, siitä huolimatta oli hellä meistä vissit ennakkoluulot.

Nyt kumminkin tilanne Jyväskylässäkin ja sen ympäristössä on saanut toisen käänteen.

Järjestöömme liittyi runsaasti jo heti uusia jäseniä ja niinä päivinä on aatteitamme lähipitäjissä levitetty ja ennen pitkää me saamme todeta, että SKJ:llä on vankka kannattajajoukko, joka perustuu seudun vakavaan maata viljelevään väestöön.

Lopuksi tahdomme lausua maanviljelijä Otto Ollikaiselle Laukaasta kiitokset siitä sitkeydestä, millä hän on aatteemme itua melkein yksinään mainitussa piirissä hoivannut ja nytkin näitten kokousten järjestely ja huolto lepäsi melkein kokonaan hänen varassaan.

Siitä työstä, mitä hän on järjestömme ja pyrkimystemme hyväksi tehnyt, hän saa kauneimman kiitoksen siitä, että aatteemme ovat nyt hyvällä oraalla ja tulevat ennen pitkää täyteen kukkaansa.

Järjestömme kanslia Jyväskylässä on toistaiseksi hotelli Emauksessa, josta paikkakuntalaiset saavat lähempiä tietoja ja ohjeita ja jossa myöskin voivat liittyä järjestömme jäseniksi.

Lopuksi kehoitamme järjestömme jäsenä Jyväskylässä ripeään toimintaan.

Aatteemme velvoittaa!

Kansamme eheäksi ja voimakkaaksi.

Nurmijärvellä jyllätään.

Viime sunnuntaina tk. 15 pnä oli Nurmijärven Röykässä maanvilj. Lahtisen talossa yleinen SKJ:n kokous. Väkeä oli tuvan täydeltä ainakin yli 80 henkeä. Tilaisuudessa puhuivat aluevartijat V. Kari ja J. Saarto sekä vartija Toivo Loikkanen, joista Kari puhui korkokysymyksestä, Saarto selvitteli puolueohjelmia ja Loikkanen kansainvälisestä sosialismista. Esitelmät olivat kuulijoille varsin mielenkiintoisia ja otettiin vastaan mielihyvin. Kokous jätti eheän ja tulosrikkan vaikutelman.

Samana päivänä illalla klo 20 alkaa samassa paikassa maksullinen juhla-iltama, jonka ohjelmassa on puhe, näytelmäkappale »Porrassalmella», yksintanssia y. m. Toivotaan taas kuten ennenkin salin täyttyvän.

*

Ensi sunnuntaina on taas suurjuhlat Nurmijärvellä tällä kertaa Nummenpään Raittiustalolla. Varsinainen päiväjuhla alkaa päivällä klo 14, johon on pääsy vapaa ja puhuvat siellä tukivartija *B. v. Alfthan*, joka tulee puhumaan korkokysymyksestä, aluev. Y. *Säde* tulee puhumaan aineesta »kansallisvaltio», tukiv. T. Loikkanen puhuu aiheesta »nykyisen järjestelmän kirot». Sen lisäksi on yleistä keskustelua.

Tulkoon muuten mainittuksi, että tilaisuuteen lähtee Helsingistä linja-auto, tarpeen vaatiessa kaksikin, matka maksaa 20 mk. edestakaisin. Ilmoittaututtava Loikkaselle piirikansliassa E. Makasiinink. 6.

Suurkilpailumme päättynyt.

Tulokset ovat tiedossa.

Kuten lukijamme ja arvoisat lehtiasiamiehemme muistavat, julistettiin viime heinäkuussa suurkilpailu tilaushankinnassa. Kilpailu päättyi lokak. 1 pnä. Nyttemmin on tarkasteltu kilpailun tulokset ja huomattu, että yleensä yritys on ollut hyvä, joskin ylivoimainen. Kilpailun korkeimpia huippusaavutuksia ei ole saavutettu ja on se johtanut siihen, että kilpailun 6 ensimmäistä palkintoa on jäänyt jakamatta kokonaan. Varsinkin tilitysten heikkous on monen asiamiehen palkintosijaa muuttanut, sillä kun kilpailun yhtenä tärkeimpänä ehtona oli, että palkinnot jaetaan tilitettyjen tilausten perusteella. Monelle tilaushankinnassa onnistuneelle asiamiehelle, jos olisi tullut hoidettua rahastus yhtä voimaperäisesti kuin hankintakin, olisivat tulokset huomattavasti paremmat, kuin mitä ne nyt ovat. Kuten jo mainittiin 6 ensimmäistä palkintoa ei jaettu ollenkaan, joten lähinnä ensimmäinen oli 7 palk. ja saavutti sen järjestön mainospäällikkö *Th. Oljemark* pistemäärällä 14,20 ollen palk. 150:— rahaa; 8) aluev. E. Kull, Vaasa, 6,95 pist., 150:—; 9) konttoriap. J. Pirinen, Hki, 6,40 pist., 150:—; 10) järj. johtj. A. Kalsta, Hki, 5,95 pist., 150:—; 11) aluerah. M. Koistinen, 4,50 pist., 100:—; 12) toim. pääll. G. Lindqvist, Hki, 4,30 pist., 100:—; 13) junttav. Bernhof, Hki, 4,25 pist., 100:—; 14) aluev. R. Jansson, Karjaa, 3,78 pist., 100:—; 15) merim. A. Järvinen, Hki, 3,30 pist., 100:—; 16) tukiv. Herrmann, Hki, 3,00 pist., 75:—; 17) tukiv. B. v. Alfthan, Hki, 2,55 pist., 75:—; 18) aluev. O. Sjöström, Kuopio, 2,50 pist., 75:—; 19) aluev. J. Vakkuri, Hki, 2,50 pist., 75:—; 20) tukiv. H. Latvus, Salmi, 2,45 pist., 50:—; 21) aluev. Y. Säde, Hki, 2,20 pist., 50:—; 22) kontt. V. Nuoreva, Hki, 2,10 pist., 50:—; 23) toht. G. v. Hertzen, 2,10 pist., 25:—; 24) tukiv. A. Virtanen, Hki, 2,00 pist., 25:—; 25) tukiv. A. Sandell, Hki, 1,90 pist., 10:—. Lähinnä on ollut aluev. K. Halme, 1,85 pist., tukiv. Sv. Hilli, 1,80 pist. Arvalla ratkaistiin ylimääräiset palkinnot, nimittäin 300 mk. automatka, joka joutui mainospäällikölle. Th. Oljemarkin osalle ja 200 mk. kirjasto, joka arpa ratkaisi aluev. Y. Säteelle.

Kilpailumme olisi varmasti tullut hyvinkin loistavaksi, jos toimiaika olisi ollut esim. koko vuosi, mutta kun hankintaan lähdettiin vuoden heikoimpana ajalla, niin ei ole ihme, vaikka useat kilpailuun osallistuneet väsähtivät. Muuten tulkoon mainittua, että kilpailuun osallistui kaikkiaan 181 asiamiestä, joista voimme sanoa, suurin osa ja varmaankin muutamat ovat saaneet paikkakunnallaan suuria aikaan.

Useilla paikkakunnilla alettiin yksityisnumeromyynnillä, josta oli seurauksena, että alkoi tippumaan tilauksiakin. Kilpailumme osoitti yleensä, että mahdollisuuksia meillä on runsaasti. Vaikka oli vuoden huonoin aika kykenimme me saavuttamaan tämän kilpailun kautta runsaita tuloksia. Nyt kun ajattelemme uutta kilpailua ja uusia ryntäyksiä, olkoon päämäärämme ensi vuodelle Herää Suomen ja Hakkorsetin tilaajamäärän ainakin kaksinkertaistaminen.

Johtajamme palannut Saksasta.

SKJ:n johtaja A. Kalsta palasi maanantaina tk. 16 pnä lyhyeltä Saksan matkaltaan. S/s Ariadnen saapuessa oli rantaan kerääntynyt 50-lukuinen ruskeapuserojoukko lausumaan kotiin saapuvan tervetulleeksi. Muutamalla sanalla lausui vartija Raikas johtajan tervetulleeksi. Johtajan tervehdykseen »Herää Suomi», kuului joukon terävä, voimakas vastaus »Herää». Rannalla oleva muu yleisö katseli uteliaana ympärillä tätä tavallisuudesta poikkeavaa kohtausta tuntematta, mistä oli kysymys.

Rannalta lähdettyä kokoonnuttiin SKJ:n huoneustoon E. Makasiinink. 6, jossa kahvia juotaessa johtaja kuvaili lyhyesti nykyhetken vaikutteita Saksasta. Lyhyitä puheita pitivät vartijat Raikas, Säde ja Oljemark y. m., jotka puheet kaikki kuvasivat tyytyväisyyttä ja mielihyvää siitä, että meidän ensimmäinen taistelutoverimme oli taas joukon kärjessä.

Herää!

Suurkokous Valkoisessa Salissa

Valkoiseen saliin oli tk. 13 pnä kerääntynyt noin 320 henkilöä järjestömme kokoukseen. Kokous oli ruotsinkielinen. Mainospäällikkö Oljemark avasi kokouksen muutamin sanoin ja lausui läsnäolleet tervetulleiksi. Sen jälkeen puhui aluevartija Jansson Karjalta kohtalosta, jonka kansamme oli ottanut omiin käsiinsä v. 1918. Hän kuvaili, mitenkä ne miehet, jotka olivat vapaussodan jälkeen johtaneet kansamme kohtaloa, itse olivat tulleet maallemme ja kansallemme surulliseksi kohtaloksi. Toimistopäällikkö Lindqvist kuvaili sitten puheessaan, mitenkä meillä jo aikaisemmin oli ollut mies, Antti Chydenius, joka huolimatta siitä, että häntä pidetään liberalismin isänä meillä, sittenkin on osoittanut omaavansa sangen paljon kansallissosialistisia aatteita. Puhuja kuvaili vielä kansallissosialismin leviämistä eri maissa.

Väliajan jälkeen laivaston soittokunnan soitettua puhui sanomalehtivartija Alfthan aiheena: kansallissosialismin välttämättömyys. Huolimatta kuumeesta, joka puhujaa vaivasi, selitti hän mukaansatempaavalla tavalla, mitenkä vallitseviin ristiriitoihin ja sekeuksiin taloudellisella alalla on järjestelmä syynä, järjestelmä, joka sallii itsekkään yksityiseduon polkea yhteishyvää ja kokonaisuuden etua.

Lopuksi puhui mainospäällikkö Oljemark meidän taistelustamme herättää Suomen kansa näkemään uusien aatteiden paremmuus.

Huolimatta siitä, että nimenomaan etukäteen oli mainostettu tarjottavan tilaisuus puoluemiehille vastaväitteisiin, loistivat nämä poissaolollaan.

Kokous jätti eheän vaikutuksen ja antoi varmasti monelle ajattelemisen aihetta pitkäksi aikaa.

Käynti Polyteekkarien talolla.

Koolla 70 polyteekkaria.

Tk. 5 pnä pidettiin SKJ:n herätyskokous polyteekkarien talolla. Tilaisuudessa johtaja Kalsta teki selvää meidän pyrkimyksistämme ja päämääristämme. Kokouksen avasi aluevartija Vakkuri, tukivartija Saarto puhui insinöörien ja yleensä teknikkojen suhteesta liikkeeseemme sekä sanomalehtivartija v. Alfthan korporatiivisesta valtiosta.

Läsnäolleet olivat kaikki tyytyväisiä siihen, mitä olivat kuulleet. Mielenkiinto asiaamme oli täällä kin herännyt. Lausuttiin harras toivomus, että piakkoin järjestettäisiin uusi tilaisuus polyteekkareille, että saisivat tilaisuuden lähemmin ja suuremmalla joukolla tutustua järjestömme toimintaan.

Naisten käsityöilta ja yleinen naisten kokous on jatkuvasti joka perjantai piirihuoneustossa E. Makasiinink. 6. Muistakaapa SKJ:n Helsingin naiset, että joka perjantai-ilta kello 19 saavutte käsityöt mukana. Tulkaa ja tuokaa tuttavatkin mukaan.

Elokuva Kamera, Hämeentie 78 on muistanut meitä. Muistakaapa SKJ-läiset Te teatteria. Yleensä Kameran ohjelmisto on valittua ja ensiluokkaista, täynnä reippautta ja vauhtia.

SKJ Helsingin piirin Perheillat määrätty.

E. Makasiinink. 6.

Keskiv. 18/10 1 alue.
» 25/10 (4) 12 alue.
» 1/11 6 alue.
» 8/11 7 »
» 15/11 10 »
» 22/11 12 »
» 29/11 14 »
» 6/12 1 »
» 13/12 4 »
» 20/12 6 »
» 27/12 7 »

Sunnuntaina 22/10 7 alue.
» 29/10 11 »
» 5/11 12 »
» 12/11 14 »
» 19/11 1 »
» 26/11 4 »
» 3/12 6 »

Lauantaina 21/10 14 alue.
» 28/10 12 »
» 4/11 11 »
» 11/11 7 »
» 18/11 6 »
» 25/11 » 4
» 4/12 1 »
» 9/12 14 »
» 16/12 12 »
» 23/12 11 »
» 30/12 7 »

Sunnuntaina 10/12 6 alue.
» 17/12 11 »
» 24/12 12 »
» 31/12 14 »

Kukin alue saa ajoissa tehdä ohjelmistonsa ja samalla tietää koska alueen tilaisuudet ovat.

Järjestelmän kukkasia.

Maan lait säätävät rangaistuksen siitä, että käyttää hyväkseen toisen hätätilaa. Kuka tulee rangaistavaksi seuraavassa tapauksessa, kun rikollinen on kunnallinen laitos.

Eräs henkilö panttaa 2,000: — arvoisen esineen 450: — Turun kunnalliseen panttilainastoon. Kuuden (6) kuukauden kuluttua olisi uudistus Smk. 55: —. Kyseessä oleva henkilö ei kykene määrättynä päivänä suorittamaan summaa, mutta muutamia päiviä myöhemmin on hän saanut kokoon 65: —. Hän kiiruhtaa panttilainakonttoriin. Hän ajattelee, että tämä 10: — riittää hyvitykseksi näistä muutamista päivistä. Miten ollakaan! — — Kun hän kysyy uudistussummaa, saa hän hämmästyksekseen kuulla »*Smk. 165: 25*» siis yli 1/3 koko lainatusta summasta.

Onko tämä ryöstöä tai kiristystä, vai onko laissa siitä parempi nimitys tälle, tätä vain kysytään?

Niinkuin jokainen ymmärtää, ei kukaan hyvinvoipa porvari tai hyväpalkkainen työläinen mene huvikseen panttaamaan yltäkylläisyydestä mitään panttilainastoon, vaan se joka tätä laitosta käyttää, on tavallisesti äärimmäisen kurjuuden pakoittamana kääntynyt etsimään täältä apua, saadakseen toivottomaan taistelun nälkää vastaan edes muutamia päiviä tuonnemmaksi. Täältä panttilainastosta saakin hän apua, mutta millä hinnalla?

Tämän laitoksen pitäisi olla sanoisimmeko hyväntekeväisyyslaitos, ainakin tällaisena aikana, jolloin moni henkilö vaipuu ponnisteluista huolimatta kurjuuteen ja on tällöin pakoitettu turvautumaan siihen.

Tahtoisimme vain kysyä: *Onko se sitä?* Eikö ylläoleva tapaus todista toista. Ainakin allekirjoittaneen mielestä on tämä ylläoleva tapaus todistanut, että tämä laitos tahtoo käyttää hyväkseen ihmisten kurjuutta ja hätää.

Kun tätä ajattelee, tuntuu kauhistuttavalta lukea joka vuosi lehdistä, kuinka suuria voittoja tuottaa tämä kyseessäoleva laitos. Onko lopultakaan mahdollista, että näin saadut rahat voisivat tuottaa *kunnalle siunausta ja hyötyä*. Kyllä ainakin allekirjoittaneen mielestä olisi tähänkin seikkaan saatava korjaus aikaan ja *nopeasti.*

»Eräs tapauksen kuullut SKJ:n jäsen.»

Suomen Kansan Järjestön

uusi osoite

on

Helsinki

E. Makasiininkatu 6.

Puhelimet:		
	Järjestö	24 100.
	Lehti- ja Kustannusjaosto	34 793.
	Arpajaisasiat	33 156.

Lakiasiainneuvontaa
S. K. J. jäsenille **maksutta** joka keskiviikko klo 19—20, Piirihuoneust., Helsinki, E. Makasiinink. 6.

S. K. J. TYÖTOIMISTO
Helsinki, E. Makasiinink. 6. V. mimmin maanantaisin klo 18—2
Puhelin 24 100

Suomen Kansan Järjestö
Helsinki, E. Makasiinink. 6, puh. 24 100

Uudenmaan Piirikanslia
Mikonk. 1. puh 24 100

Turun aluekanslia
Turku. Humalistonk. 11. puh. 33 68.

Mäntsälän alue
Mäntsälä. Vuori.

Länsi-Uudenmaan alue
Karjaa, puh. 141

Kuopion aluekanslia
Kuopio, Aleksanterink. 6.

Vaasan I aluekanslia
Korsholma opett. Kull.

Vaasan 2 aluekanslia
Vaasa, Vaasanpuistikko, Kerman

Viipurin aluekanslia
Viipuri, Karjaportink. 14, Saarinen.

Jyväskylän alue
Jyväskylä, Emaus, puh. 231.

Herää 卐 Suomi
Suomen Kansan Järjestön pää-äänen kannattaja.
Helsinki, E. Makasiinink. 6.

Toimituksen ja konttorin puh. 34 793

Tilaushinnat:
Kesäk. vuod. lop. .... 20: —
¼ vuosi .... 10: —
1 kk. .... 5: —
Irtonumeron hinta .... 1: —

Ilmoitushinnat:
Palstamm. 1: —. Määrätyllä paik. 20 % korotus. Alin ilmoit. maksu 20: — mk.

Lehti ilmestyy joka torstai.

Helsinki 1933
Tilgmannin Kirjapaino